

тебе; но ако се стремишъ къмъ Неговата Любовь и вършишъ Неговата воля, колкото и да си малкъ, колкото и микроскопическа любовь да имашъ, Той те държи въ своя умъ, занимава се съ тебе. И, ако нѣкои хора успѣватъ, а други не успѣватъ, ако нѣкои сж благородни, а други неблагородни, азъ отдавамъ това на слѣдното нѣщо: колкото повече врѣме Господъ те държи въ ума си, толкова повече успѣвашъ, толкова по-благороденъ ставашъ, а колкото по-малко те държи въ ума си, толкова по-малко успѣвашъ, толкова по-неблагороденъ си. Нѣкой пътъ като те тури задъ гърба си, въ нищо не успѣвшъ, и всичко ти трѣгва назадъ. Тогава и хората те забравятъ и те занасятъ на гробищата. Всички хора, които сж на гробищата, сж все отъ забравенитѣ. Ако хората мислятъ, че на земята, или на гробищата има почивка, тѣ не разбиратъ смисъла на живота. Ако, слѣдъ като излѣземъ отъ туй малко тѣло, въ което днесъ сме затворени и можемъ да се освободимъ отъ него тѣй, както се освобождава бубата отъ пашкула си и хвърква на високо като пеперуда, това разбирамъ. Такъвъ да е смисълътъ на живота, разбирамъ. Ще ти каже нѣкой: ти ще умрешъ! Отговори: не, азъ само ще измѣня своето състояние.

Сега, не е въпросътъ да мислимъ, какъвъ трѣбва да бѣде задгробниятъ животъ. Външната страна на духовния животъ е хиляди пѣти по-красива, отколкото на физическия. Вътрѣшната страна пъкъ, дѣто Любовта царува, дѣто Мъдростъта царува, дѣто Истината царува, е хиляди пѣти по-красива отъ нашия животъ тукъ на земята. И, ако казваме, че духовниятъ животъ не струва, ние сме